

Autoriserede Bookmakere vil være det bedste Vaaben mod Spillet udenom Totalisatoren

siger Træner Koster, der paa Mandag fylder 60 Aar.

Paa Mandag — den 20. Januar — fylder dansk Travsports Førstemand, Træner N. J. Koster, 60 Aar. Det er en ret høj Alder for en Mand, der 70 Løbedage — fra tidligt Foraar til sent Efteraar — skal sætte sig op i Sulcyen og køre Løb, der baade fysisk og psykisk er stærkt anstrengende. Koster kan det, han er stærk og sejt, i sin Køreteknik tilsyneladende ganske upaavirket af de mange Aars Strabadser, og hans Sejrsvilje, — den der betyder saa overordentlig meget for Resultatet, — er i Dag lige saa stor, som da han for 36 Aar siden kom her til Landet.

Træner Koster er født i Blomstenbyen Haarlem i Holland, og han kom — paa Foranledning af daværende Træner Steinagel — til Danmark i 1911 sammen med sin Fader, der ogsaa var Træner. Koster fik sit første Engagement hos nu afdøde Hesteejer, Bagermester Martin Hansen, og det varede kun kort Tid, før han slog igennem og blev en af Sportens førende Trænere. Det vil føre alt for vidt blot i begrænset Omfang at komme ind paa Træner Kosters Bedrifter i dansk Travsport, her skal blot nævnes, at ingen anden i Danmark virkende Træner nogensinde har naaet tilnærmelsesvis tilsvarende Resultater. Ti Gange har Træner Koster sejret i vort største Løb, Dansk Traver Derby, og ialt har han vundet 1765 Sejre, et Resultat, som kun ganske enkelte Trænere Verden over har kunnet præstere. Sin 500. Sejr vandt Koster med Hr. P. M. Petersens Domingo i 1925, sin 1000. Sejr med Hr. Hans Olsens Volute i 1934 og sin 1500. Sejr med Danmark i 1942, og der findes intet Hovedløb i vor Travsport, hvori han ikke har ført en Hest til Sejr. Træner Koster er den Dag i Dag Hollænder af Nationalitet, han har en Gang sagt, »at man ikke skifter Nationalitet, som man skifter Skjorte«, men han lægger ikke Skjul paa, at han befinder sig overmaade vel her, og at han betragter Danmark som sit andet Fædreland. Har Koster saaledes haft Glæde af sit Liv i Danmark, har Danmark ogsaa haft Ære af ham, han har været med til at gøre Danmarks Navn kendt og agtet, og han er en internationalt berømt Træner. Naar Travsporten i Danmark endnu har et godt Omdømme, saa skyldes det ikke mindst Træner N. J. Koster, om hvis Navn der altid har staaet Respekt.

Træner Koster har Ord for at være en Mand, der har sine Meningers Mod, og det har han da ogsaa vist flere Gange ved ret frimodige Udtalelser. I sine yngre Dage var han ret ordknap og reserveret i sit Væsen, men Aarene har, samtidig med at de har graaet ham, ogsaa mildnet ham, og nu er han en som oftest munter Mand, der har mange Venner blandt Travsportens Folk. Det kan diskuteres, hvorvidt Træner Koster er det man kalder popu-

lær hos Sportens Publikum, hans Stilling har maaske i de senere Aar været saa suveræn, at det kan være gaaet ud over Populariteten, men et er i alt Fald givet, at han er respekteret og agtet som ingen anden Person i Travsporten. De fleste Mennesker er glemt den Dag, de forlader deres Livsgerning, men den Lykke har Træner Koster, at dette ikke vil blive Tilfældet med ham, hans Virke vil blive husket mange Aar efter, at han har sagt Væddeløbsbanen Farvel.

Væddeløbsbladet har syntes, at det var rimeligt, at Koster her ved sin Tresaarsdag fik sagt det, der eventuelt kunde ligge ham paa Sinde, og vi har derfor underkastet ham det lille Interview, Læserne her vil finde.

— — —

Træner Koster er alene hjemme i sin Villa paa Traverbanevej, Fruen er taget til Byen for at gøre Forberedelser til Fødselsdagsfesten, og han hygger sig ved Kaminilden med en god Bog om Hollands Frihedskamp. Han har Tid til at lade sig interviewe, Arbejdet kalder ikke. Januar er den mest triste Maa- ned for Travsporten, og han sætter sig da til Rette paa Kanten af en Lænestol og lader mig spørge:

— Føler De Dem generet af, at De — som man siger — nu om et Par Dage runder det andet skarpe Hjørne og bliver 60 Aar?

— Nej, det gør jeg egentlig ikke, jeg har heldigvis et godt Helbred og føler mig baade stærk og rask — men naturligvis, det kan undertiden mærkes, at man ikke er 18 Aar.

— De tog i Fredens Dage gerne en lille Tur til et eller andet Kursted i Europa, Pistryn f. Eks. Var det godt?

— Det var absolut godt. Man fik Slambade og Massage, og det kvikkede op, man blev faktisk forynget, det man populært kalder »loppet op«, og saa fik man Ro og glemte for en Tid alt det derhjemme, og det er af stor Betydning. Jeg vilde ogsaa gerne afsted en lille Tur endnu, men Forholdene tillader det ikke. Det er endnu vanskeligt at komme ud at rejse for et almindeligt Menneske.

— Spekulerer De paa at trække Dem tilbage fra den Sport, De nu har dyrket i saa mange Aar?

— Nej, det gør jeg absolut ikke. Alting forgaar jo, og en Dag maa ogsaa jeg afsted, men saalænge mit Helbred ikke svigter, fortsætter jeg. Jeg vilde savne min Gerning for meget til frivilligt at give op, men naturligvis, slække lidt af gør jeg vel nok, efterhaanden lidt færre Heste og saadan.

— Har De et bestemt Maal, De gerne vil naa, inden De holder op?

— Ja, 2000 Sejre, det higer jeg efter.

— De gaar ind i den nye Sæson med en ret stærk Stald. Synes De ikke ogsaa selv det?

— Jo, jeg var meget tilfreds med mine Heste i Efteraaret, der var flere evnerige Dyr imellem dem, og de bliver næppe ringere i Aar. I Fjor havde jeg Uheld med mine Heste i den hurtige Klasse. Frank var syg hele Sæsonen og Elegant og Game Warden var heller ikke raske hele Tiden.

— Tror De, De i Aar har en god Hest til Derbyet?

— Jeg haaber det, men jeg er ikke sikker paa det. Derbyet er et meget krævende Løb og fordrer en Hest med store Stayerevner.

— Faar vi mon ikke et flot Derby?

— Jo, vi har en god Fireaarsklasse, saa der møder nok mange Heste i Derbyet — desværre —, fordi mange Heste i et saadant Løb svækker det sportslige Udbytte.

— Hvilken Hest mener De vinder Derbyet?

— Det er vist lidt svært at sige, men jeg personlig tror paa Isak, det er en prægtig Hest, men naturligvis har den haarde Konkurrenter i Ilka Nichols og Indian Britton.

— Faar vore Heste Chancer i dette Aars skandinaviske Mesterskab, der jo til Sommer skal køres i Charlottenlund?

— Ja, vi er ikke saa daarligt kørende. Hvis Future og Willy B. kan møde op i god Form, bliver de absolut svære at slaa paa Hjemmebane. Vi saa jo i Sommer, hvor vanskeligt de svenske Heste har ved at tilpasse sig Charlottenlundbanen.

— Og hvordan saa i Amagers Jubilæumsløb?

— Der bliver Forholdet et andet, jeg tror nok de danske Heste kan sige Farvel til Amagers Jubilæumsløb. Der vil blive forlangt for meget.

— Kan det hende, at De endnu en Gang faar en Harrison Dillon eller Sonny Diamond i Deres Stald?

— Det vil blive svært, det er ikke meget sandsynligt.

— Hvilken Hest er efter Deres Mening den bedste, vi har haft her i Landet i de 35 Aar, De har været Træner i Danmark?

— Star Mc. Elwyn, men han var for tilbøjelig til Startfejl, og det holdt Benene ikke til. Ofte maatte han af den Grund give Heste af høj Klasse 60—70 Meter forud.

— Hvilke Forbedringer, mener De, er de betydeligste, der er indført i Travsporten i Deres Tid?

— Maalfotograferingen og Maskinstarten var ganske væsentlige Forbedringer — men ellers er alt andet kommet saa nogenlunde af sig selv, fulgt med Tiden. Udviklingen har bevirket, at Hestene er blevet bedre ikke mindst med Hensyn til Karakter og Opførsel.

— De starter saa godt som aldrig i Handicaps?

— Nej, saaledes som Handicapudskrivning er herhjemme, kan den ikke gavne Sporten, og det sidste Aar har jo iøvrigt vist, at der godt kan udskrives Klasseløb for ældre højt pengebelastede Heste. Det eneste Gode, jeg kan se ved Handicap, er, at ved Hjælp af dem forbliver de udkørte Heste paa Banen endnu i nogle Aar. Det er ikke til Gavn for Sporten — tværtimod — men det jeg tænker paa er den ofte sørgelige Skæbne som en udrangeret Traver faar. Saalænge en Traver er paa Banen, saa faar den i alt Fald sin gode Pasning og Forplejning, og den har sin gode Box, men naar den kommer bort derfra, hører i mange Tilfælde disse Goder op, og den skal indstille sig paa en hel forandret Tilværelse. Kommer den til en fornuftig og dyrevenlig Mand, ja saa gaar det, men gør den ikke det, faar den en sørgelig Skæbne, og vi er efter min Mening ikke saa dyrevenlige her i Landet, som vi officielt har Ord for. Det, jeg herved meget gerne vilde sige, er, at vore Hesteejere bør føle et Ansvar for deres Hestes Skæbne, naar disses Tid paa Traverbanen er forbi. Naar man som Hesteejerne ofrer mange Penge paa Travsportens Alter, saa kan man ogsaa til Slut ofre Differencen mellem Handelshestpris og Slagtepris, og gør man det, har man sin Samvittighed i Orden, man har gjort sin Pligt og kan sove roligt.

— Er De Tilhænger af faste Propositioner og saa for den hurtige Klasse, hvor Løbene skal bygges paa de faa gode Heste, der er til Raadighed.

— I Princippet Ja, men vi har maaske for faa Heste i de bedste Klasser til, at de er gennemførlige. Noget mere faste Rammer for Grundlag og Tillæg burde dog være gennemførlig.

— De interesserer Dem naturligvis ikke i særlig Grad for Spil, Træner Koster, men hvad tror De en forhøjet Totalisatorskat vil bringe Sporten?

— Utvivlsomt en Nedgang i Spillet og dermed i Indtægterne, men jeg har paa Fornemmelsen, at der ikke er gjort tilstrækkeligt for at forhindre Forhøjelsen. Min Mening er, at autoriserede Bookmakere er den bedste og eneste Mulighed for at gøre det af med den ulovlige Bookmaking, der koster Stat og Væddeløbsselskaber saa mange Penge. Autoriseret Bookmaking er en hæderlig Levevej i andre Lande, og hvorfor skulde det saa ikke ogsaa kunde blive det her, og en Bookmaker, der betaler sin Afgift til Stat og Selskaber, skal nok sørge for, at Outsiderne ikke gaar ham i Næringen. Desuden er Spil hos Bookmakere betydelig mere interessant end Spil i Totalisatoren, blandt andet af den Grund, at der kan spilles lang Tid forud for et Løb. En Hesteejer vilde f. Eks. kunde sætte et Beløb paa sin Hest i dens Aargangs Derby allerede fra den Dag, der meldes til dette Løb, og det vilde interessere mange.

— Er det nødvendigt at have to Travbaner i København?

Et Par 1. Kls Toaringer

skal realiseres paa Grund af Plademangel. — Hestene er af fineste Afstamning og opdrættet paa Stutteriet »Højgaard«, Taastrup. Yderligere Oplysninger faas ved Henvendelse til

Stald »Normi«, Tell. Godthaab 4568

Trænerne Mark Ingdam og Koster paa Aarets sidste Lebedag i Fjor. De har just faaet overrakt deres Medaljer af Amager Travelskabs Formand, Bagermester Philipps.

— Ja, det kan vi være glade for, fordi det har skabt Konkurrence, og en saadan er altid af Værdi.

— Hvor tror De, Fremtiden ligger bedst for vor Travsport?

— Amager Travbane har større Udviklingsmuligheder end Charlottenlund, og muligvis ligger Sportens bedste Fremtid derude. Det er dog en Betingelse, at Amager faar sit Banelegeme, der før var saa hurtigt, i Orden, og man maa tilkalde en svensk eller en tysk Expert. Jeg sætter ellers ikke Pris paa Tyskerne, men deres Baner var fænomenale, og der var en Orden i Alt, som vi kunde lære meget af. De Baner, vi har, vanskeliggør Arbejdet for Trænerne.

— Hvorfor er de svenske Baner hurtigere eller bedre end vore?

— Fordi de har en bedre Belægning, men det maa dog siges, at baade Solvalla-, Jägersro- og Åbybanen er for smaa og smalle. Men gode at køre paa er de ellers, og de har den Fordel fremfor vore, at de er ensartede, hvad der indvirker paa Gangarten og Stabiliteten hos Hestene og ogsaa skaber hurtigere Tider.

— Mange mener, at vore Heste traver daarligere end de svenske og norske. Mener De ogsaa det?

— Ja, det er nok muligt, og det skyldes ganske sikkert vore daarlige Banelegemer.

— De kører sjældent stærkt i Arbejde, men véd alligevel, hvor hurtigt Deres Hest kan gaa i et Løb. Hvor paa beror det?

— Det har jeg paa Føremmelsen. Vi Trænere maa økonomisere med Hestenes Kræfter, og jeg kører kun sjældent stærkt i Arbejde, fordi jeg sætter mest Pris paa at bevare Hestenes Speed helt frisk. Det giver ganske vist Mulighed for, at Hesten begaar Fejl i Løbets Begyndelse paa Grund af sin Friskhed, men det kan ogsaa give det store Resultat, og jeg holder som sagt mest af det saadan.

— Naar man i Sverige ser Staldbygninger, ser de helt anderledes ud end vore. Er det ikke vore Stalde, der er utidssvarende?

— Absolut. Kun de to nye Træstalde paa Amager svarer til Tidens Fordringer. I Staldene i Charlottenlund er der altfor højt til Loftet, de er kolde, Vinduerne er for smaa og sidder for højt oppe, Hestene kan ikke se og daarligt høre hverandre, og Boxen virker som et Fængsel for dem. Det kan godt indvirke paa Hestenes Mentalitet, de »ruger« og har for lidt Adspredelse. I moderne Stalde er der Tremmer i Stedet for Vægge, og Træstalde er bedre, lunere om Vinteren, køligere om Sommeren end Stalde af Sten. Rækkeboxene er gode om Sommeren, naar Hestene kan staa og kigge ud af Lemmene, men meget uheldige om Vinteren.

— Er De den ældste aktive Træner i Danmark?

— Nej, det er Albert Hill, der nu er Træner paa Fyn. Han fyldte 60 sidste Sommer.

— Naar De nu efter et langt Liv som Travtræner ser tilbage, synes De saa, Deres Livsgerning har tilfredsstillet Dem?

— Ja, jeg har ikke kunnet være noget andet. Jeg har været lykkelig for at være i Danmark, har haft det godt og har det godt, og jeg vil ikke bytte med nogensomhelst.

— Men skulde det nu ske, at De maatte trække Dem tilbage som Træner, vilde De saa ogsaa sige alt andet i Travsporten Farvel, eller vilde De begynde paa noget andet f. Eks. som Opdrætter?

— Skulde mit Helbred ikke tillade mig at være Træner mere, saa tror jeg ikke, jeg oftere vilde sætte mine Ben paa Traverbanen.

— Hvorfor ikke?

— Paa Grund af mere eller mindre bristede Illusioner.